

РЕШЕНИЕ

№ 4202

гр. София, 21.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 12.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **1669** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл.). Предявен е иск по чл. 121, ал. 1, т. 3 вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) от А. Х. Ш. срещу Агенция „Митници“ за присъждане на обезщетение в размер на сумата от 495 (четиристотин деветдесет и пет) лева за периода от 21.02.2010 г. до 10.05.2010 г., през който ищцата твърди, че не е била на служба, респ. е била на трудовото правоотношение с по-ниско възнаграждение.

В исковата молба ищцата иска присъждане на обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за периода, през който не е била на работа, като в уточнителна молба от 01.06.2011 г. посочва, че не претендира обезщетение за периода от 21.12.2009 г. до 21.02.2010 г., за което време ѝ е изплатено обезщетение за 2 месеца на основание чл. 106, ал. 2 от ЗДСл. Не поддържа изрично заявеното с първоначалната искова молба присъждане на допълнително материално стимулиране за последното тримесечие за 2009 г. В заключение претендира обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за сумата от 495 лева, като е посочено и обстоятелството, че за периода от 01.03.2010 г. до 10.05.2010 г. ищцата е заемала длъжност по трудово правоотношение и е получавала по-ниско брутно възнаграждение.

Ответната страна - Агенция „Митници“, представлявана от юрк. Е. прави изрично изявление за прихващане с изплатените на ищцата суми по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл за двата месеца – 01 и 02.2010 г. и моли съда да постанови решение съобразно доказателствата по делото.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура, чрез представителя си прокурор Павлов изразява становище за частична основателност на предявения иск с оглед направеното от ответника възражение за прихващане.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № 10310 от 16.12.2009 г. на директора на Агенция «Митници», издадена на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, ПМС № 302/2009 г. за изменение на Устройствения правилник на Агенция «Митници» и утвърдено длъжностно разписание на Митница Добрич от 15.12.2009 г. е прекратено служебното правоотношение с А. Х. Ш., заемаща длъжността „старши юрисконсулт” в Митница Добрич, Регионална митническа дирекция Варна.

С решение № 1440 от 12.05.2010 г. по адм. дело № 907/2010 г. по описа на АССГ, 4 състав е отхвърлена жалбата на А. Х. Ш. срещу заповед № 10310 от 16.12.2009 г. на директора на Агенция „Митници”. С решение № 5024 от 11.04.2011 г. по адм. дело № 8916/2010 г. по описа на Върховния административен съд, V отделение е отменено решение № 1440 от 12.05.2010 г. по адм. дело № 907/2010 г. по описа на АССГ, 4 състав и е отменена заповед № 10310 от 16.12.2009 г. на директора на Агенция „Митници”.

Установява се, че със заповед № 2000 от 20.04.2011 г. на директора на Агенция «Митници» е възстановена ищцата на длъжност «старши юрисконсулт» в отдел «Правно-нормативен», обща Администрация, Митница Варна, считано от 21.04.2011 г. с основна месечна заплата – 570,00 лева и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време от 7 години в размер на 7 % на сто.

Видно от справка относно сключените трудови договори на лицето А. Х. Ш., издадена от ТД на НАП Варна, от представеното заверено копие от трудовата книжка на ищцата, от удостоверение № АО – 14 – 4863 от 17.05.2011 г. на [община] и трудов договор № 80 от 01.03.2010 г. същата е заемала длъжност по трудово правоотношение – юрисконсулт в [община] за периода от 01.03.2010 г. до 10.05.2010 г. и е получавала брутно месечно възнаграждение в размер на 527,88 лева.

На 10.05.2010 г. А. Х. Ш. е назначена на длъжност „началник отдел АПО и главен юрисконсулт” по служебно правоотношение в [община] с брутно възнаграждение в размер на 676,28 лева, като от 01.01.2011 г. brutното възнаграждение е за сумата от 713,69 лева до датата на прекратяване на правоотношението, считано от 21.04.2011 г.

Съгласно представените два броя фишове за м. 01 и м. 02.2010 г. от Агенция „Митници” на ищцата ѝ е изплатени сумата за всеки месец в размер на 646, 60 лева (общо в размер на 1293,20 лева), представляващи обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Искът е процесуално допустим, като се претендира обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл вследствие на отменената като незаконосъобразна заповед № 10310 от 16.12.2009 г. на директора на Агенция „Митници” за прекратяване на служебното правоотношение с А. Х. Ш. – старши юрисконсулт в Митница Добрич.

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният

служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата, през която не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата.

Съдът намира, че искът е частично основателен.

Установява се, че ищцата претендира обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за периода от 21.02.2010 г. до 10.05.2010 г., като не претендира обезщетение за времето от 21.12.2009 г. до 21.02.2010 г., за което ѝ е изплатено обезщетение по чл. 106, ал. 2 от ЗДСл и което се удостоверява от представените от ответника фишове № 1 и № 2 за изплатено обезщетение за сумата от 646,60 лева за всеки един от двата месеца.

Видно от представените заверени копия от трудовата и служебна книжка на А. Х. Ш. същата не е заемала длъжност по трудово и служебно правоотношение за периода от 21.02.2010 г. до 01.03.2010 г. От 01.03.2010 г. до 10.05.2010 г. ищцата е заемала длъжност по трудово правоотношение в [община] и е получавала brutно месечно възнаграждение в размер на 527, 88 лева. Като основа за определяне на претендираното обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл законодателят е посочил brutната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. Съобразно тази норма brutното месечно възнаграждение на ищцата се равнява на сумата от 609, 90 лева, като се вземе предвид заповед № 2000 от 20.04.2011 г. на директора на Агенция „Митници”, с която А. Х. Ш. е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност (с основна месечна заплата от 570 лева и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време от 7 г. в размер на 7 % - 39,90 лева). В тази връзка съдът счита, че неправилно ищцата се позовава на размера на brutното месечно възнаграждение към датата на прекратяване на служебното ѝ правоотношение за сумата от 646, 60 лева (основна заплата – 610,00 лева и допълнително месечно възнаграждение за прослужено време от 6 г. в размер на 6 % - 36,60 лева). В чл. 104, ал.1, изр. 3 от ЗДСл изрично е уточнен моментът, към който следва да се определи размера на brutното месечно възнаграждение, който да послужи като основа за определяне на размера на претендираното обезщетение. Следователно, brutната месечна заплата на ищцата към датата на признаване на уволнението ѝ за незаконно е в размер на 609, 90 лева съгласно заповед № 2000 от 20.04.2011 г. на директора на Агенция „Митници”. Това означава, че за 5 работни дни през м. 02.2010 г. (от 21.02 до 28.02.2010 г.) се дължи обезщетение в размер на 152, 47 лева (изчислено на базата от 609,90 лева – brutно възнаграждение към датата на признаване на уволнението за незаконно), за което време ищцата не е работила на длъжност по трудово и служебно правоотношение.

За м. 03 и м. 04.2010 г. А. Х. Ш. е била на длъжност по трудово правоотношение в [община] и е получавала brutно месечно възнаграждение в размер на 527,88 лева, което означава, че за тези периоди се дължи сумата за всеки месец в размер на 82, 02 лева (или за двата месеца – 164,04 лева), представляваща разликата между 609,90 лева и 527,88 лева.

За м. 05.2010 г. се претендира обезщетение по чл. 104, ал.1 от ЗДСл до 10.05.2010 г., като следва да се присъди сумата за съответния брой работни дни (4 бр.) върху разликата между brutно възнаграждение от 609,90 лева и при възнаграждение от

527,88 лева, т.е. за сумата от 17,27 лева.

С оглед изложеното на ищцата следва да бъде присъдена сумата в общ размер на 333,78 (триста тридесет и три лева и седемдесет и осем стотинки) лева, представляваща сборът между сумата от 152, 47 лева за периода от 21.02.2010 г. – 01.03.2010 г., през който не е заемала длъжност по трудово и служебно правоотношение и сумата в размер на 181,31 лева за периода от 01.03.2010 г. до 10.05.2010 г., когато е заемала длъжност по трудово правоотношение и е получавала по-ниско по размер брутно възнаграждение и за който период се дължи разликата между двете възнаграждения.

Въз основа на горното следва, че искът на А. Ш. следва да бъде уважен частично до размера от 333,78 (триста тридесет и три лева и седемдесет и осем стотинки) лева и в останалата си част до пълния предявен размер от 495 лева да се отхвърли като неоснователен.

Водим от горното и на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд София град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Митници”, [населено място], [улица] да заплати на А. Х. Ш. ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 333, 78 (триста тридесет и три лева и седемдесет и осем стотинки), представляваща обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за периода от 21.02.2010 г. до 10.05.2010 г. , като ОТХВЪРЛЯ иска до пълния предявен размер от 495 (четиристотин деветдесет и пет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :